

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.579 van 28 mei 2014
in de zaak A. 208.282/VII-38.773.**

In zake : Geert BOSSCHAERT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kurt Vanthuyne
 kantoor houdend te 8870 Izegem
 Baronstraat 68
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 maart 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 28 januari 2013 waarbij het recht van Geert Bosschaert om een vuurwapen - geweer van het merk FN, kaliber 12 - en bijhorende munitie voorhanden te hebben wordt ingetrokken en hem het recht wordt ontzegd om andere vuurwapens voorhanden te houden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 april 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hannes Colpaert, die loco advocaat Kurt Vanthuyne verschijnt voor verzoeker, en advocaat Pascal Louage, die loco advocaat Bernard Derveaux verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is in het bezit van meerdere wapens.

3.2. De arrondissementscommissaris van Brugge beslist op 22 maart 2010 om verzoeker geen jachtverlof voor het jachtseizoen 2009-2010 te verlenen. Deze beslissing is gebaseerd op de veroordeling van verzoeker bij vonnis van 16 december 2009 van de correctionele rechtbank te Kortrijk wegens een inbreuk op artikel 6 van het jachtdecreet van 24 juli 1991.

3.3. Rekening houdend met deze strafrechtelijke veroordeling adviseert de procureur des Konings te Kortrijk op 14 mei 2010 aan de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen dat er reden is tot de ontzegging van verzoekers wapenbezit.

3.4. Bij arrest van 26 november 2010 van het hof van beroep te Gent, uitspraak doende over het beroep tegen het vonnis van 16 december 2009, wordt verzoeker schuldig bevonden aan de hem ten laste gelegde feiten maar verkrijgt hij de gunst van de gewone opschorting gedurende drie jaar.

3.5. Als gevolg van voormeld arrest beslist de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen op 11 oktober 2011 om het bezit van de in zijn besluit vermelde wapens met bijhorende munitie te schorsen gedurende een periode van drie jaar.

3.6. Op 16 november 2011 neemt de arrondissementscommissaris van Brugge een besluit waarbij aan verzoeker het jachtverlof voor het jachtseizoen 2011-2012 wordt geweigerd.

3.7. Gelet op de registratie van een vuurwapen via een Waals jachtverlof, neemt de provinciegouverneur op 27 januari 2012 het besluit om bijkomend het recht te ontzeggen, voor een periode van drie jaar, het geweer CZ, kaliber 222 Remington, en de bijhorende munitie te bezitten. Deze intrekking van het recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens geldt ook voor eventueel in de toekomst via jachtverlof of sportschutterslicentie verworven vuurwapens en dit gedurende drie jaar of tot zolang er niets verandert in de situatie die een gevaar voor de openbare orde uitmaakt.

3.8. Verzoeker dient op 16 januari 2012 bij de minister van Justitie bestuurlijk beroep in tegen het voornoemde besluit van 11 oktober 2011.

3.9. De lokale politie van de politiezone VLAS (Kortrijk-Kuurne-Lendelede) laat bij brief van 8 mei 2012 aan het provinciebestuur weten dat op 10 januari 2012 de ontzegging van het wapenbezit ter kennis werd gebracht van verzoeker, maar dat zij op 7 mei 2012 nog steeds niet in het bezit is van verzoekers modellen 9 en de formulieren van in bewaargeving of verkoop.

3.10. De procureur des Konings te Brugge geeft op 2 oktober 2012 het volgende advies :

"Mijn ambt volhardt in het ongunstig advies op grond van de hierbij gevoegde stukken. Bovendien is uit administratief dossier tevens gebleken dat de heer Bosschaert niet tijdig gevolg heeft gegeven aan het schorsingsbesluit van de gouverneur van West-Vlaanderen. Meer bepaald diende hij binnen 30 dagen na ontvangst van het schorsingsbesluit zijn wapens in bewaring te geven. In concreto diende hij uiterlijk op 9 februari 2012 hieraan gevolg te hebben gegeven. De lokale politie van de zone VLAS liet weten dat op datum van 7 mei 2012 betrokkene nog steeds in het bezit was van vuurwapens. Dit betekent met andere woorden dat hij die wapens illegaal voorhanden heeft gehouden, en dus een inbreuk heeft gepleegd op de wapenwetgeving. (...)"

3.11. Bij brief van 10 oktober 2012 deelt de lokale politie mee dat verzoeker tijdens een bezoek ten huize heeft verklaard dat hij een deel van zijn wapens heeft overgedragen en dat een drietal wapens, die hij nog in zijn bezit had, werden meegenomen.

3.12. Met een besluit van 28 januari 2013 verwerpt de minister van Justitie het beroep tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen van 11 oktober 2011 en worden verzoekers vergunningen, alsmede het recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens, ingetrokken.

Dit is de bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd :

"(...)"

De gouverneur van West-Vlaanderen heeft de procureur des Konings te

Kortrijk verzocht om hem op de hoogte te houden van de beslissing in beroep (tegen de beslissing van de CR Kortrijk d.d. 16/12/2009 wegens inbreuken op de jachtwetgeving).

Op 12 oktober 2011 heeft de procureur des Konings te Kortrijk de gouverneur van West-Vlaanderen laten weten dat het ten laste gelegde feit, zijnde een inbreuk op art. 6 van jachtdecreet - gejaagd te hebben tussen de officiële zonsondergang en de officiële zonsopgang - als bewezen werd beschouwd. Er werd aan u evenwel de gunst van opschorting toegekend.

Op 11 oktober 2011 heeft de gouverneur van West-Vlaanderen uw recht om de bedoelde vuurwapens voorhanden te houden geschorst voor een periode van 3 jaar, te rekenen vanaf de datum waarop u de bestreden beslissing heeft ontvangen. Tegen deze beslissing heeft u overeenkomstig art. 30 van de wapenwet beroep aangetekend bij de minister van Justitie.

Ook de Arrondissementscommissaris heeft beslist om voor het seizoen 2011 - 2012 het Vlaams jachtverlof te weigeren. (Er werd wel een Waals jachtverlof voor 2011 - 2012 afgeleverd).

In het kader van de beroepsprocedure heeft de federale wapendienst de lokale politie van de zone VLAS om bijkomende informatie verzocht. Op 10 oktober 2012 heeft de politie ons volgende informatie bezorgd:

- u woont sinds 9 augustus 2012 terug in Kortrijk op hetzelfde adres als voorheen;
- op 3 oktober 2012 heeft de lokale politie u thuis opgezocht. U deelde mee dat u een deel van uw wapens heeft overgedragen, doch de politie had nog geen kopie van de opgemaakte modellen 9 hieromtrent ontvangen. Drie andere wapens had u nog steeds in uw bezit; deze werden dan met uw goedkeuring meegenomen;
- wat betreft het wapen Albrecht Kind met serienummer 679871: dit wapen heeft u vrijwillig afgestaan op 10 oktober 2012. U stelde dat u niet op de hoogte was van het feit dat dit wapen het voorwerp uitmaakte van een gerechtelijk onderzoek. U had het wapen via model 9 overgenomen van de heer Papens David. Deze laatste verklaarde dat hij het wapen heeft verkregen van zijn oom Frans Vandewiele kort voor zijn overlijden (schenking), en hij had geen initiatief genomen om het wapen rechtmatig voorhanden te houden.

Met het oog op de materiële motivering van onze beslissing achtte de federale wapendienst het opportuun om de procureur des Konings te Kortrijk om een gemotiveerd advies en bijkomende informatie te vragen.

Op 2 oktober 2012 heeft zijn ambtgenoot, de procureur des Konings te Brugge, een ongunstig advies geformuleerd. Ter motivering werd onder meer verwezen naar het feit dat u niet tijdig gevolg heeft gegeven aan het schorsingsbesluit van de gouverneur, en bijgevolg een inbreuk heeft gepleegd op de wapenwetgeving. Tevens werd ons een kopie bezorgd van volgende stukken:

- uittreksel uit het strafregister waaruit blijkt dat u volgende veroordelingen heeft opgelopen:
 - Correctionele Rechtbank te Ieper d.d. 06/10/2003 wegens 'als werkgever in zijn onderneming niet ten minste een dienst of een comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de

- werkplaatsen hebben opgericht. (geldboete van 1.000 euro met 3 jaar uitstel voor 500 euro);
- Correctionele Rechtbank te Kortrijk d.d. 30/11/2005 wegens inbreuken op de regelgeving inzake de milieuvergunning (boete met uitstel);
 - politierechtbank te Brugge d.d. 22/03/2006 wegens een verkeersinbreuk (boete en verlies van het recht tot sturen);
 - Hof van Beroep te Gent d.d. 07/12/2006: er werd herstel in eer en rechten uitgesproken ten aanzien van volgende veroordelingen:
 - o Hof van Beroep te Gent d.d. 24/05/1996;
 - o Hof van Beroep te Gent d.d. 03/12/1999;
 - o Hof van Beroep te Gent d.d. 13/12/1999;
 - o Correctionele Rechtbank te Kortrijk d.d. 02/10/1998;
 - o Correctionele Rechtbank te Kortrijk d.d. 21/02/2000;
 - Correctionele Rechtbank te Kortrijk d.d. 28/11/2008 wegens onopzettelijke slagen en verwondingen en onopzettelijke doding (gevangenisstraf 3 maanden met 3 jaar uitstel, boete, verlies van recht tot sturen);
 - Hof van Beroep te Gent d.d. 26/11/2010 wegens inbreuk inzake jachtverlof/jachtvergunning - opschorting 3 jaren;
 - Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 31/03/2011 wegens valsheid in openbare geschriften, in handelsgeschriften of in private geschriften (of gebruikmaking), met het oogmerk om een inbreuk te plegen op het B.T.W.-Wetboek of op de ter uitvoering ervan genomen besluiten en valsheid in openbare geschriften, in handelsgeschriften of in private geschriften (of gebruikmaking), met het oogmerk om een inbreuk te plegen op het Wetboek van Inkomstenbelastingen of op de ter uitvoering ervan genomen besluiten. U werd veroordeeld tot een fiscale geldboete van 5.000 euro.
- vonnis van de Correctionele Rechtbank te Ieper d.d. 06/10/2003. U werd vervolgd en veroordeeld wegens het niet respecteren van de regelgeving inzake de te nemen voorzorgsmaatregelen in het kader van veiligheid op de werkvloer voor de werknemers. Één van de werknemers, Nico Eggermont, is op zeer korte termijn tweemaal het slachtoffer geweest van een arbeidsongeval. Het onderzoek heeft aangetoond dat u essentiële regels die de veiligheid van de werknemers had moeten verzekeren, niet heeft nageleefd. Verder is ook gebleken dat u heeft nagelaten om de nodige aangiften te doen in verband met deze arbeidsongevallen, en dat het slachtoffer na het ongeval niet de nodige eerste hulp heeft gekregen, maar op de bouwplaats tot het einde van de dagtaak in de camionette liet zitten. Bij het bepalen van de straf heeft de rechtbank rekening gehouden met:
 - de aard der feiten waaruit een totaal gebrek aan respect blijkt voor de veiligheid van de werknemers;
 - het gerechtelijk verleden van beklaagde waaruit blijkt dat hij

- het niet te nauw neemt met de wettelijke bepalingen;
- het gegeven dat in het verleden reeds een administratieve geldboete werd opgelegd voor gelijkaardige feiten;
 - vonnis van de Correctionele Rechtbank te Kortrijk d.d. 30/11/2005. U werd veroordeeld wegens inbreuken op het decreet betreffende de milieuvergunning, met name het uitbreiden van uw bedrijf met een stalplaats voor vrachtwagens en een opslagplaats en sorteerplaats van bouw- en sloopafval zonder hiervoor over de nodige vergunning te beschikken; en inbreuken op het decreet betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, namelijk zonder vergunning een van de inrichting waarin afvalstoffen worden verwijderd te hebben ingericht, opgericht, uitgebreid, in werking gehad, verplaatst, gewijzigd of verbouwd, hetzij in zulke inrichting gebruikte werkwijze te hebben veranderd. Bij de straftoemeting werd onder meer rekening gehouden met uw strafrechtelijk verleden; hieruit is gebleken dat u reeds voor dergelijke feiten werd veroordeeld;
 - vonnis van de politierechtbank te Brugge d.d. 22/03/2006. U werd veroordeeld wegens het overschrijden van de maximum toegelaten snelheid van 70 km/u, meer bepaald werd een snelheid van 112 km/u opgemeten. Tevens werd u veroordeeld wegens het negeren van een verkeersbord dat een verbod voorziet om een gespan of een voertuig met meer dan twee wielen links in te halen. De rechter oordeelde dat de overdreven snelheid getuigt van een onverantwoord rijgedrag dat in strijd is met de regels van de verkeersveiligheid, en dat net die overdreven snelheid één van de belangrijkste oorzaken is van de duizenden verkeersslachtoffers die jaarlijks te betreuren vallen. Daarom werd onder meer een rijverbod opgelegd, dit om u er toe aan te zetten om in de toekomst de snelheidsbeperkingen te respecteren in het belang van de verkeersveiligheid;
 - vonnis van de Correctionele Rechtbank te Kortrijk d.d. 28/11/2008. Op 23 april 2006 was u betrokken bij een zwaar verkeersongeval met dodelijke afloop. U reed met uw BMW X5 in op een volkswagen Golf. Dit laatste voertuig werd bestuurd door El Mokhtar Zahoui, en Kunkeo Phavongxay en Frederic Deweer waren passagiers. El Mokhtar Zahoui overleed kort nadien aan zijn verwondingen, en de beide passagiers liepen zware verwondingen op. Een getuige had gezien dat u met een zeer hoge snelheid was ingereden op de Golf. Een andere getuige verklaarde dat u de plaats van het ongeval te voet had verlaten. Uren later werd u door de politiediensten aangetroffen op een jaagpad. U was verward, kende uw identiteit niet, en u leek onder invloed van drank te zijn. De ademanalyse gaf een alcoholintoxicatie aan van 0,34 mg/liter. De verkeersdeskundige heeft vastgesteld dat u het ongeval heeft veroorzaakt; dat u met hoge snelheid (volgens de deskundige ongeveer 160 km/uur) van de middelste naar de rechterrijstrook bent afgeweken, en vervolgens de Volkswagen Golf heeft

aangereden.

Zoals reeds aangehaald kan de gouverneur overeenkomstig art. 11, §1, 2^e lid en/of art. 13, 1^e lid van de wapenwet een vergunning en/of het recht om een vuurwapen voorhanden te houden beperken, schorsen of intrekken indien blijkt dat het voorhanden hebben van een vuurwapen de openbare orde kan verstoren.

Of er al dan niet gevaar dreigt voor de openbare orde en veiligheid moet worden aangetoond aan de hand van concrete elementen. Bovendien moet rekening gehouden worden met het principe van de proportionaliteit; zo moeten de aangehaalde elementen voldoende ernstig zijn om een beperking, schorsing of intrekking van een vergunning te rechtvaardigen.

Overeenkomstig de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en meer in het bijzonder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient elke overheidsbeslissing met individuele strekking zowel materieel als formeel gemotiveerd te worden. Art. 3 van voornoemde wet bepaalt dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de grondslag liggen van de beslissing. Bovendien moeten de motieven die in de beslissing vermeld worden afdoende zijn.

Op basis van de elementen aanwezig in het dossier kan worden besloten dat er inzake uw algemene moraliteit en persoonlijkheid problemen bestaan, en dat er een terechte vrees bestaat dat het voorhanden hebben van vuurwapens in uw hoofde een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan inhouden. Meer bepaald kan worden verwezen naar volgende elementen:

A. inbreuken op de jacht- wapenwetgeving:

Het Hof van Beroep te Gent oordeelde op 26 november 2010 dat u op 3 september 2008 een inbreuk heeft gepleegd op het jachtdecreet van 24 juli 1991. Meer bepaald werd vastgesteld dat u op voornoemde datum heeft gejaagd tussen de officiële zonsondergang en de officiële zonsopgang. Het Hof van Beroep te Gent heeft u de gunst van de opschorting toegekend.

De gouverneur van West-Vlaanderen heeft op 11 oktober 2011 uw recht om vuurwapens voorhanden te houden geschorst voor een periode van 3 jaar. In voornoemde beslissing werd gesteld dat u binnen 30 dagen na ontvangst van het schorsingsbesluit uw vuurwapens en munitie in bewaring diende te geven bij een erkend persoon, over te dragen aan een gemachtigd persoon of af te staan bij de lokale politie. Tevens diende u binnen 8 dagen na ontvangst van de beslissing uw modellen 9 en uw Europese Vuurwapenpas aan de korpschef van de lokale politie zone VLAS te bezorgen. Er werd eveneens uitdrukkelijk vermeld dat het instellen van een beroep bij de minister van Justitie de uitvoering van de beslissing niet schorst.

U heeft de bestreden beslissing ontvangen op 10 januari 2012. U diende dus uiterlijk op 9 februari 2012 uw wapens in bewaring te hebben gegeven. De lokale politie zone VLAS heeft de gouverneur laten weten dat u op datum van 7 mei 2012 nog steeds niet had voldaan aan het schorsingsbesluit, en dat u nog steeds in het bezit was van uw wapens, met uitzondering van volgende wapens:

- geweer, merk FN, kaliber 12, serienummer 32231R: dit wapen werd in beslag genomen en werd inmiddels verbeurd verklaard;
- geweer, merk onbekend, kaliber .22 LR, serienummer 81448 -

- vrijwillige afstand bij de lokale politie;
- geweer, merk Marlin, kaliber 30-30 Win, serienummer 98004725 - overname door Frank Debrabandere;
- geweer, merk Browning, kaliber 12, serienummer 19427641RT - vrijwillige afstand bij de lokale politie;
- geweer, merk Albrecht Kind, kaliber .22 LR, serienummer 679871 - vrijwillige afstand bij de lokale politie.

Op datum van 10 oktober 2012 heeft de lokale politie van de zone Vlas de federale wapendienst laten weten dat u op dat ogenblik nog steeds in het bezit was van drie vuurwapens. Deze wapens werden toen door de politie meegenomen.

Hieruit blijkt dat u tussen 9 februari 2012 en 10 oktober 2012 diverse vuurwapens illegaal voorhanden heeft gehouden, hetgeen een zware inbreuk is op de wapenwetgeving.

Concreet betekent dit dat u inbreuken heeft gepleegd op de wapenwetgeving. Het louter feit dat de procureur des Konings hieraan (nog) geen gevolg heeft gegeven betekent nog niet dat de feiten als dusdanig niet weerhouden kunnen worden om aan te tonen dat uw gedrag een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan inhouden. Zo is het perfect mogelijk dat de procureur des Konings in het kader van een eventuele strafrechtelijke vervolging het opportuun vindt de zaak zonder gevolg te rangschikken; doch anderzijds oordeelt dat met betrekking tot het voorhanden hebben van een vuurwapen dergelijke feiten wel een probleem vormen. Deze zienswijze blijkt duidelijk uit het ongunstig advies dat de procureur des Konings te Brugge heeft gegeven met betrekking tot uw wapenbezit. Bovendien heeft ook de Raad van State in zijn arrest nr. 193 442 d.d. 19 mei 2009 uitdrukkelijk bepaald dat een bestuur bij de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid kan opleveren, ook rekening gehouden mag worden met feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid.

Een veroordeling wegens een inbreuk op de jacht- en wapenwetgeving en/of haar uitvoeringsbesluiten is opgenomen in art. 5, §4, 2°, a) en k) van de wapenwet waardoor een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen onontvankelijk moet worden verklaard. Voor de inbreuken op de jachtwetgeving heeft u de gunst van de opschorting verkregen, en wat betreft de inbreuken op de wapenwetgeving werd u niet veroordeeld. Doch rekening houdend met de bedoeling van de wetgever om geen vergunningen af te leveren aan personen die werden veroordeeld wegens voornoemde inbreuken, kan worden aangenomen dat wanneer het onomstotelijk vaststaat dat iemand dergelijke inbreuken heeft gepleegd, ook voldoende reden is om vergunningen of het recht om vuurwapens voorhanden te hebben te beperken, schorsen of in te trekken.

B. het niet respecteren van wetgeving in het algemeen:

Hiervoor kan verwezen worden naar uw strafblad waaruit blijkt dat u in het verleden meer dan eens in aanraking bent geweest met politie en gerecht. Een aantal veroordelingen zijn inmiddels van uw strafblad verwijderd nadat het Hof van Beroep te Gent u op 7 december 2006 herstel in eer en rechten heeft toegekend. Andere veroordelingen staan wel nog op uw strafblad.

In 2003 werd u veroordeeld omdat u als werkgever heeft nagelaten de

nodige voorzorgsmaatregelen te treffen die de veiligheid van uw werknemers diende te garanderen. De rechter heeft hier geoordeeld dat uw ingesteldheid een totaal gebrek aan respect voor de veiligheid van uw werknemers heeft aangetoond, en dat uit uw gerechtelijk verleden is gebleken dat u het niet te nauw neemt met de wettelijke bepalingen.

De Correctionele Rechtbank te Kortrijk heeft u op 30 november 2005 veroordeeld wegens inbreuken op het decreet betreffende de milieuvergunning. Bij de straftoemeting werd rekening gehouden met het feit dat u reeds voor dergelijke feiten werd veroordeeld.

Op 22 maart 2006 werd u veroordeeld wegens het overschrijden van de maximum toegelaten snelheid (112 km/ uur daar waar 70 km/uur was toegestaan). De strafrechter noemde dit een onverantwoord rijgedrag, en om u aan te zetten om in de toekomst de snelheidsbeperkingen te respecteren werd u een rijverbod opgelegd. Nauwelijks een maand later - op 23 april 2006 - heeft u door het niet respecteren van de maximum toegelaten snelheid (160 km/uur) een dodelijk ongeval veroorzaakt. Het betreft hier inbreuken op de verkeerswetgeving, regelgeving die net is gericht op het vrijwaren van de openbare orde en veiligheid. Het niet naleven van deze regelgeving wijst op een immorele en gevaarlijke ingesteldheid die desastreuze gevolgen kan hebben, hetgeen dan ook is gebleken.

Uit deze gegevens blijkt dat u geen respect hebt voor de wetgeving in het algemeen, zelfs niet wanneer zij de bedoeling heeft om de openbare orde en veiligheid te vrijwaren. Uw handelen getuigt niet van een betrouwbare ingesteldheid. Een wapenbezitter wordt echter geacht betrouwbaar te zijn.

C. de veroordeling van het Hof van Beroep te Antwerpen op 31 maart 2011:

U werd veroordeeld wegens valsheid in openbare geschriften, in handelsgeschriften of in private geschriften (of gebruikmaking), met het oogmerk om een inbreuk te plegen op het B.T.W.-Wetboek en het Wetboek van Inkomstenbelastingen. Het betreft hier opnieuw een inbreuk welke is opgenomen in art. 5, §4, 2°, b) van de wapenwet.

Een veroordeling wegens dergelijke inbreuk heeft tot gevolg dat een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen onontvankelijk moet worden verklaard. Rekening houdend met de bedoeling van de wetgever om geen vergunningen toe te kennen aan personen die wegens voornoemde inbreuken werden veroordeeld, kan worden aangenomen dat wanneer het onomstotelijk vaststaat dat iemand dergelijke inbreuken heeft gepleegd, ook voldoende reden is om vergunningen of het recht om vuurwapens voorhanden te hebben te beperken, schorsen of in te trekken.

De wapenwet heeft een principieel verbod ingesteld op alle vuurwapens, met uitzondering van een gemotiveerde vergunning. De wapenvergunning (of de toelating tot het voorhanden hebben van vuurwapens) is dus de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe om preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden (cf. rechtspraak van de Raad van State, o.m. arrest R.v.St. nr. 216.296 van 17 november 2011; arrest R.v.St. nr. 218.251 van 1 maart 2012; arrest R.v.St. nr. 218.710 van 29 maart 2012).

CONCLUSIE:

Er zijn voldoende ernstige en concrete redenen die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen als nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid moet worden beschouwd. Uw gedrag biedt niet de vereiste waarborgen waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor anderen, voor uzelf, en voor de openbare orde en veiligheid. U kan niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter.

Wat betreft uw wapenbezit werd het volgende vastgesteld:

1. geweer Miroku, kaliber 12, serienummer 75233NZ: dit wapen heeft u inmiddels verkocht aan Caroline Catrysse;
2. geweer, merk Fabarm, kaliber 12, serienummer E12784: dit wapen heeft u op 15 februari 2012 overgedragen aan wapenhandel Peeters op model 9;
3. geweer, merk FN, kaliber 12, serienummer 47173NX: dit wapen heeft u op 15 februari 2012 overgedragen aan wapenhandel Peeters op model 9;
4. pistool, merk FN, kaliber 9 X 19 parabellum, serienummer 245NM39230: dit wapen heeft u naar eigen zeggen nooit in uw bezit gehad, en er werd proces-verbaal van verlies opgesteld;
5. geweer, merk Dumoulin, kaliber .410, serienummer OKG622: dit wapen heeft u op 28 juni 2012 vrijwillig afgestaan met het oog op vernietiging;
6. geweer, merk Franchi, kaliber 12, serienummer 5204334: u stelde dat u dit wapen nooit in uw bezit heeft gehad, en er werd een proces-verbaal van verlies opgemaakt;
7. geweer, merk Anschutz, kaliber .22 LR, serienummer 1008757: van dit wapen heeft u op 28 juni 2012 vrijwillig afstand gedaan met het oog op de vernietiging;
8. geweer, merk Browning, kaliber 12, serienummer 44565MV: dit wapen zou u hebben verkocht, doch hiervan werd geen bewijs aangetroffen;

Voor deze vuurwapens is uw verzoek tot hoger beroep zonder voorwerp geworden.

Het geweer, merk FN, kaliber 12, serienummer 42481NX: dit wapen heeft u op 30 juni 2012 in bewaring gegeven bij wapenhandel Deconinck. Het beroep heeft dan ook enkel betrekking op dit wapen. Met het oog op de vrijwaring van de openbare orde en veiligheid wordt uw recht om het voornoemde vuurwapen en bijhorende munitie voorhanden te houden ingetrokken:

- geweer, merk FN, kaliber 12, serienummer 42481NX.

Tevens wordt u het recht ontzegd om andere vuurwapens voorhanden te houden".

IV. Onderzoek van de middelen

A. In het verzoekschrift ingeroepen enig middel

Standpunt van de partijen

4. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van "de formele motiveringswet (alsmede de vereiste tot materiële motivering)". Hij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is.

In een eerste onderdeel van het middel betoogt hij dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt waarom werd geopteerd voor de schorsing van de wapenvergunning in plaats van een tijdelijke beperking, zoals het onderbrengen van de wapens bij een derde buiten het jachtseizoen.

Verzoeker zet in een tweede middelonderdeel uiteen dat de veroordelingen, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing, hetzij administratieve onregelmatigheden hetzij onopzettelijke misdrijven zijn, dat geen enkele van deze veroordelingen aanzet tot de vrees voor een kwaadwillig gebruik van de wapens en dat een schorsing gedurende een periode van drie jaar tot gevolg zal hebben dat hij opnieuw in het bezit zal worden gesteld van zijn wapens, terwijl zijn strafverleden ongewijzigd zal blijven, waaruit des te meer volgt dat de motivering inzake het gevaar voor de openbare orde niet dienend is.

In een derde onderdeel stelt verzoeker dat de verwerende partij verwijst naar het te dezen niet-toepasselijke artikel 5, § 4, 2°, b), van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet). Het feit dat de aanvraag voor een nieuw wapen niet ontvankelijk zou zijn, vormt volgens verzoeker geen deugdelijk motief om een bestaande vergunning te beperken of te schorsen.

5. De verwerende partij antwoordt, wat betreft het eerste onderdeel van het middel, dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt waarom het vertrouwen in verzoeker definitief is geschokt en wordt geoordeeld dat hij een potentieel gevaar voor de openbare orde en veiligheid is. Zij verwijst in dit verband naar verscheidene overwegingen van de bestreden beslissing die de definitieve vertrouwensbreuk duidelijk maken.

Met betrekking tot het tweede onderdeel werpt de verwerende partij tegen dat de begane misdrijven ernstig zijn en dat het misdrijf van valsheid in geschrifte alvast niet als onvrijwillig kan worden gekwalificeerd.

Omtrent het derde onderdeel beklemtoont de verwerende partij dat de verwijzing naar de veroordeling door het hof van beroep verantwoord is omdat het desbetreffende misdrijf door de wapenwet als bijzonder ernstig wordt aanzien. Dat verzoeker geen vergunning aanvroeg, maakt de veroordeling daarom niet minder relevant voor de beoordeling van het noodzakelijke vertrouwen dat in verzoeker als wapenbezitter moet worden gesteld.

6. Verzoeker dupliceert in de memorie van wederantwoord dat het jachtmisdrijf er concreet in bestaat dat hij een aantal minuten na de officiële zonsondergang op overvliegende eenden heeft geschoten, dat het niet gaat om ernstige feiten, dat het hof van beroep hem de gunst van de opschorting van de uitspraak heeft verleend en dat hij is vrijgesteld van nieuwe examens in geval de arrondissementscommissaris zulks voorafgaandelijk aan de afgifte van het jachtverlof zou eisen. Volgens verzoeker kan de verwerende partij in redelijkheid niet oordelen dat verkeersinbreuken, inbreuken op de regelgeving inzake de milieuvergunning, sociaalrechtelijke misdrijven en inbreuken op het BTW-wetboek gedragingen omvatten die doen vrezen dat het voorhanden hebben van een wapen de openbare orde kan verstoren. Zulks zou ook blijken uit het besluit van 11 oktober 2011 van de provinciegouverneur waarbij slechts een schorsing werd opgelegd. Verzoeker doet voorts gelden dat een bestuurlijke beslissing hoe dan ook niet kan worden gemotiveerd aan de hand van

standaardbegrippen en dat transparantie in overheidsbeslissingen een van de hoekstenen van de beginselen van behoorlijk bestuur is.

Inzake het derde middelonderdeel voegt verzoeker toe dat de verwerende partij eraan voorbijgaat dat hij gedurende zijn domiciliëring in het Waalse Gewest geen uitvoering moest geven aan het schorsingsbevel opgelegd door de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen, dat bij zijn terugkeer in het Vlaamse Gewest de nog in het bezit zijnde wapens werden ingeleverd waardoor het illegaal voorhanden hebben van wapens niet is bewezen, dat zelfs indien die inbreuk wel zou zijn bewezen, hoe dan ook het redelijkheidsbeginsel werd geschonden doordat hij naar aanleiding van het schorsingsbevel een aantal wapens heeft afgestaan, vóór de vervaldag van het schorsingsbevel de verhuis naar het Waalse Gewest heeft plaatsgevonden en er aldus geen sprake is van kwade trouw maar slechts van een louter administratieve onregelmatigheid.

Beoordeling

Eerste onderdeel

7. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet) verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en zulks op een afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de motiveringswet, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan

of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

8. In zoverre verzoeker stelt dat de verwerende partij niet motiveert waarom "geopteerd wordt voor de (...) optie van schorsing" en niet voor de "tijdelijke beperking", gaat hij voorbij aan de draagwijdte van de bestreden beslissing die bestaat uit de intrekking van het recht om wapens voorhanden te hebben.

9. De bestreden beslissing verwijst naar de strafrechtelijke veroordelingen die verzoeker heeft opgelopen, inzonderheid naar : het vonnis van 6 oktober 2003 van de correctionele rechtbank te Ieper (geldboete - gedeeltelijk met uitstel - wegens het als werkgever in zijn onderneming niet te hebben opgericht van een comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen), het vonnis van 30 november 2005 van de correctionele rechtbank te Kortrijk (geldboete met uitstel wegens een misdrijf inzake de milieuvergunning), het vonnis van 22 maart 2006 van de politierechtbank te Brugge (geldboete en het verlies van het recht tot sturen voor 21 dagen wegens een verkeersinbreuk), het vonnis van 28 november 2008 van de correctionele rechtbank te Kortrijk (een gevangenisstraf van drie maanden met uitstel, een geldboete en het verlies van het recht tot sturen wegens onopzettelijke slagen en verwondingen en onopzettelijke doding), en het arrest van 31 maart 2011 van het hof van beroep te Antwerpen (fiscale geldboete wegens valsheid in openbare geschriften, in handelsgeschriften of in private geschriften (of gebruikmaking) met het oogmerk om een inbreuk te plegen op het BTW-wetboek en het wetboek van inkomstenbelastingen of op de ter uitvoering ervan genomen besluiten). Daarenboven werd verzoeker bij arrest van 26 november 2010 van het hof van beroep te Gent schuldig bevonden aan een inbreuk inzake het jachtverlof of de jachtvergunning, maar kreeg hij hiervoor de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De verwijzing naar voormelde gerechtelijke uitspraken volstaat om te besluiten dat er een gevaar kan zijn voor de openbare orde en veiligheid en om te doen begrijpen waarom aan verzoeker het recht wordt ontzegd om nog langer vuurwapens voorhanden te hebben. De intrekking van het recht om wapens voorhanden te hebben is op zich al wettig verantwoord doordat verzoeker werd veroordeeld wegens het misdrijf van valsheid in geschrifte. Dergelijke veroordeling doet verzoeker immers als een onbetrouwbaar wapenbezitter overkomen. Derhalve diende de minister van Justitie niet bijkomend te verduidelijken waarom in het voorliggende geval niet kon worden volstaan met de loutere beperking of schorsing van het betrokken recht van verzoeker.

Het eerste onderdeel is ongegrond.

Tweede onderdeel

10. Zoals blijkt uit de beoordeling van het eerste middelonderdeel houdt verzoeker onterecht staande dat de in het bestreden besluit vermelde strafrechtelijke veroordelingen slechts betrekking hebben op "administratieve onregelmatigheden in het kader van de bedrijfsvoering" en op "onopzettelijke misdrijven". Bovendien beschouwt hij ook zijn falen om te voldoen aan de verplichting opgelegd door het besluit van 11 oktober 2011 van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen ten onrechte als een administratieve tekortkoming. Verzoekers verhuis naar een ander gewest vormt immers geen wettige reden om zich te onttrekken aan een beslissing die de provinciegouverneur genomen heeft op grond van de wapenwet.

Voor het overige volstaat het te herhalen dat de draagwijdte van de bestreden beslissing bestaat uit de intrekking van het recht om wapens voorhanden te hebben en niet uit de schorsing van dat recht.

Het tweede middelonderdeel is ongegrond.

Derde onderdeel

11. Niets staat eraan in de weg dat de verwerende partij bij haar beslissing om tot intrekking over te gaan, rekening houdt met het gegeven dat de veroordelingen die verzoeker heeft opgelopen betrekking hebben op misdrijven die overeenkomstig artikel 5, § 4, van de wapenwet leiden tot de onontvankelijkheid van de aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning voor het voorhanden hebben van een wapen.

Het derde middelonderdeel is ongegrond.

Conclusie

12. Het middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

B. Middel geformuleerd in de memorie van wederantwoord

Uiteenzetting van het middel

13. In de memorie van wederantwoord roept verzoeker een bijkomend middel in, ontleend aan de schending van "de wapenwet en van de rechten van verdediging". Hij betwist de ondertekeningsbevoegdheid van adviseur F. Ide en stelt dat advies werd gevraagd aan de procureur des konings te Brugge, terwijl zijn woonplaats gelegen is in het gerechtelijke arrondissement Kortrijk wat een schending zou inhouden van de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 13, eerste lid, van de wapenwet.

Beoordeling

14. Een middel moet, teneinde de rechten van verdediging van de verwerende partij te vrijwaren, in het verzoekschrift worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, in welk geval dat middel ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moet worden opgeworpen.

Het in de memorie van wederantwoord aangevoerde nieuw middel raakt niet aan de openbare orde en had reeds in het verzoekschrift aangevoerd kunnen worden. Het middel is laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig mei tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron